

## Åkallan till Allah om Adab när man ber till Honom

av *Shaykh Muhammad Al-Yaqoubi*

O Allah, jag söker skydd hos Dig mot att be om något som tillkommer Dig, och därmed visa dåligt uppförande.

O Allah, jag söker skydd hos Dig mot att be om något Du inte tillåter, och därmed överskrida de gränser Du satt.

O Allah, jag söker skydd hos Dig mot att be till Dig i ett tillstånd Du inte tycker om, och därför avvisas.

O Allah, jag söker skydd hos Dig mot att be till Dig vid en tid Du inte tillåtit för bön, och därför hindras från att nå fram.

O Allah, jag söker skydd hos Dig mot att be Dig om något Du inte bestämt åt mig.

O Allah, jag söker skydd hos Dig mot att be Dig om något Du bestämt för någon annan.

O Allah, jag söker skydd hos Dig mot att be Dig om något som Du bestämt före tidens början, och som sker genom Din *Qadar* oberoende av mitt handlande.

Och om jag ändå ber, må det vara tjänarens stilla och ödmjuka bön, som framförs av lydnad inför Dig, inte för att komma med invändningar och förslag, eller för att genomdriva och påskynda det Du bestämt.

O Allah, jag ber Dig endast för att ge uttryckt åt min egen maktlöshet, och för att påminna mig om min bristfälliga natur, eftersom Du tycker om den tjänare som står inför Dig med ödmjukhet och armod, men Du tycker inte om den tjänare som står inför Dig med självtillräcklighet och egensinne.

O Allah, jag ber Dig, medveten om att Du förutbestämt både min bön som dess uppfyllelse.

O Allah, jag ber Dig, medveten om att Du låter det framstå som om min bön vore orsak till att Din gåva, för att jag i allt som sker ska se Ditt handlande, och såväl i skeendets rörelse som i händelseöshetens vila bli varse Dina Egenskapers transcendens.

O Allah, jag ber Dig, medveten om att Du förutbestämt både min bön och att den inte uppfylls, för att jag, uppgiven, ska vända mig till Dig igen och erkänna att Du är den Allvetande, den Vise, och erfara Din enväldiga Makt och Myndighet över materiens och andens domäner, och med egna ögon skåda Dina Egenskaper.

O Allah, jag ber Dig och åkallar Dig, för att få äran att räknas bland dem som Du kallar till Dig; för att jag – när jag står inför Dig och Du anropar mig "*Ya 'abidi* - O Min tjänare!" ska uppnå tjänandets rang; och för att få erfara glädjen över Ditt tilltal då Du svarar: "*Labbayk* - Jag hör din bön!". O Allah, låt min bön och min åkallan till Dig bli en port som öppnar sig mot Dig, en nyckel till närhetens och förtrolighetens rum, och en trappa som steg för steg låter mig stiga i tjänandets grader.

O Allah jag ber Dig att i allt vägleda mig till det bästa - så som Du anvisat. Jag ber Dig om Dina omätliga gåvor - så som Du befallt - fast jag vet att pennorna lyfts från bladet och böckerna slagits igen. Allt jag vill är att förståndet leds bort från tanken på vad det vill, för att tänka på vad Du vill; och allt jag hoppas är att kroppen styrs bort från de handlingar Du inte tycker om till de handlingar Du tycker om, så att jag använder tiden rätt, och står villig och foglig inför Dig. Det Du inte vill ligger utanför det möjligas ram - att tänka på sådant inger rastlöshet och oro, att sträva efter det är lönlös möda. Du har i Din vishet och rättvisa förseglat kunskapen om det fördolda för flertalet människor, men som ett ömhetbevis och en särskild gåva visade Du tecken på den till några av Dina utvalda tjänare. Så röjde Du Gudomens hemlighet genom att försegla den, och dolde Herradömetets ljus genom att sprida det.

O Allah, räkna oss bland dem som, när de får vad det bett om, gläds över att Allah låtit deras bön sammanfalla med det Han förutbestämt. Och låt oss inte höra till dem som, när de får vad det bett om, endast gläds över att Allah besvarat deras bön. Låt oss glädjas över att Du stämt harmoni mellan det vi ber om och det Du låter ske, och låt inte vår glädje stanna vid gåvan Du gav. Ty när tjänarens bön stämmer in i det Du tycker om, är det en gåva som Du endast ger dem Du utvalt; men när tjänaren fäster sig vid att han fick det han bad om, blir det en slöja som skymmer Dig, ett hinder som uppehåller honom vid skapade ting.

O Allah, låt Din nåd och barmhärtighet ständigt lysa över oss, och låt Din Visdoms harmoni ta sin boning i oss. Låt oss räknas bland dem Du älskar, vad Du än bestämt för oss, låt oss räknas bland de tjänare som håller sig till Dig, vad Du än låter ske med oss. Ty den som känner Dig behöver ingen annan, och den som söker Dig färdas lätt och snabbt genom alla banor.

*Skrevet under resan från Istanbul till London den 6 Dhul Qa'da 1432 H*

*Övers: bmk/acn 2011-12-18*

## مناجاة لله تعالى في أدب السؤال

للشيخ محمد أبو الهدى اليعقوبي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا هُوَ لَكَ فَاسْبِيئَ بَيْنَ يَدَيْكَ الْأَدَبَ  
وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَمْ تَأْذَنْ بِهِ فَاتَّجَاوَزَ الْحَدَّ فِي الطَّلَبِ  
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ فِي حَالٍ لَا يَرْضِيكَ فَأَرْدُ  
وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ فِي وَقْتٍ لَمْ تَأْذَنْ بِالسُّؤَالِ فِيهِ فَأَصُدَّ  
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَمْ تُقَدِّرْهُ لِي مِنَ الرِّزْقِ  
وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا قَدَّرْتَ لِسِوَايَ مِنَ الْخَلْقِ  
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا سَبَقَ بِهِ الْقَضَاءُ مِنْذُ الْأَزَلِ، وَمَضَى بِهِ الْقَدَرُ مِنْ غَيْرِ تَعَلُّقٍ بِالْعَمَلِ  
فَإِنْ سَأَلْتُ فَتَعَبُدًا وَامْتِنَالًا، وَتَضَرُّعًا وَابْتِهَالًا، لَا اعْتِرَاضًا وَلَا اقْتِرَاحًا، وَلَا إِنْفَادًا وَلَا اسْتِعْجَالَ  
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلَكَ إِظْهَارًا لِمَا أَنَا عَلَيْهِ مِنَ الْعَجْزِ وَتَذْكِيرًا لِلنَّفْسِ بِمَا طُبِعَتْ عَلَيْهِ مِنَ النُّقْصِ . فَإِنَّكَ تُحِبُّ الْعَبْدَ يَقِفُ فِي مَقَامِ الدُّلِ  
وَالِاضْطِرَارِ ، وَلَا تُحِبُّ الْعَبْدَ يَقِفُ فِي مَقَامِ الْغِنَى وَالِاخْتِيَارِ  
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلَكَ وَأَنَا أَعْلَمُ أَنَّكَ قَدَّرْتَ السُّؤَالَ كَمَا قَدَّرْتَ الْعَطَاءَ  
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلَكَ ، وَأَنَا أَعْلَمُ أَنَّكَ إِنَّمَا رَتَبْتَ الْعَطَاءَ عَلَى السُّؤَالِ ظَاهِرًا ، لِأَشْهَدَ آثَارَ فِعْلِكَ فِيمَا يَكُونُ ، وَأَرَى تَجَلِّيَاتِ أَوْصَافِكَ فِي  
الْحَرَكَةِ وَالسُّكُونِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلَكَ وَأَنَا أَعْلَمُ أَنَّكَ قَدَّرْتَ السُّؤَالَ كَمَا قَدَّرْتَ الْمَنْعَ ، لِأَرْجِعَ إِلَيْكَ بِالسَّلَامِ ، وَأَقْرَ لَكَ بِأَنَّكَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ، وَلَا أَشْهَدُ  
وَحَدَانِيَّةَ الْفَهْرِ وَالْجَبْرُوتِ فِي جَوَانِبِ الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ ، وَأَرَى بَعِيْنَ الشُّهُودِ جَمِيعَ النُّعُوتِ  
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلَكَ وَأَدْعُوكَ لِاتِّشَرَفَ بِالِدُّخُولِ فِيمَنْ تُنَادِيهِ إِلَيْكَ ، وَلَا تَحْقُقْ بِوَصْفِ الْعُبُودِيَّةِ فِي نِدَائِكَ لِي يَا عَبِيدِي وَأَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ ،  
وَلَا تَلْدُدْ بِسَمَاعِ هَذَا الْحُطَابِ مِنْكَ إِذْ تَقُولُ لِمَنْ يَدْعُوكَ لَبَّيْكَ . فَاجْعَلِ اللَّهُمَّ دُعَائِي لَكَ ، وَسُؤَالِي إِيَّاكَ بَابًا لِلْوَصْلِ ، وَمِفْتَاحًا لِلْقُرْبِ  
، وَسُلَامًا لِلتَّرْقِي فِي مَدَارِجِ الْعُبُودِيَّةِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَعْتَبْتُكَ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ كَمَا أَرَشَدْتَنِي ، وَأَسْأَلَكَ مِنْ وَاسِعِ فَضْلِكَ كَمَا أَمَرْتَنِي ، وَأَنَا عَالِمٌ بِأَنَّ الْأَقْلَامَ قَدْ رَفَعْتَ ، وَأَنَّ  
الصُّحُفَ قَدْ طُوِيَتْ ، وَإِنَّمَا أُرِيدُ إِخْرَاجَ الْعَقْلِ مِنَ التَّفَكُّرِ فِيمَا يُرِيدُ إِلَى التَّفَكُّرِ فِيمَا تُرِيدُ ، وَأَرْجُو نَقْلَ عَمَلِ الْجَوَارِحِ مِمَّا لَا تُحِبُّ إِلَيَّ  
مَا تُحِبُّ ، فَأَخْتَصِرَ الزَّمَانَ ، وَأَقِفَ فِي مَقَامِ الْإِدْعَانِ ، وَإِذْ كَانَ إِنْفَادُ مَا لَا تُرِيدُ يَخْرُجُ عَنْ طُورِ الْإِمْكَانِ ، فَالْفَكْرُ فِيهِ عِنَاءٌ ،  
وَالِاشْتِغَالُ بِطَلْبِهِ شَقَاءٌ . وَقَدْ طُوِيَتْ الْأَسْرَارُ مِنْ عُلُومِ الْغَيْبِ عَنْ عَامَّةِ الْخَلْقِ حِكْمَةً مِنْكَ وَعَدْلًا ، كَمَا أَظْهَرْتَ الْإِشَارَاتِ مِنْ  
عَلَامَاتِ الْغَيْبِ لِخَوَاصِّ الْعِبَادِ رَحْمَةً مِنْكَ وَفَضْلًا ، فَأَظْهَرْتَ فِي الطِّيِّ اسْرَارَ الْأَلْهُوِيَّةِ ، وَأَخْفَيْتَ فِي النَّشْرِ أَنْوَارَ الرُّبُوبِيَّةِ .  
اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ إِذَا رَأَى الْعَطَاءَ بَعْدَ السُّؤَالِ فَرِحَ أَنَّ اللَّهَ وَقَّهَ لِسُؤَالِ مَا مَضَى بِهِ الْقَضَاءُ ، وَلَا تَجْعَلْنَا مِمَّنْ إِذَا رَأَى الْعَطَاءَ بَعْدَ  
السُّؤَالِ فَرِحَ أَنَّ اللَّهَ اسْتَجَابَ لَهُ الدُّعَاءَ . فَاجْعَلْ فَرِحَنَا بِمَا رَزَقْتَنَا مِنَ التَّوْفِيقِ أَنْ نَطْلُبَ مَا أَذْنَتْ فِيهِ بِالْإِمْضَاءِ ، وَلَا تَجْعَلْ فَرِحَنَا  
مُتَوَقِّفًا عِنْدَ مَا مَنَحْتَنَا مِنْ أَبْوَابِ الْعَطَاءِ . إِذْ تَوْفِيقُكَ الْعَبْدَ لِسُؤَالِ مَا تُحِبُّ فَضْلٌ مِنْكَ تَخْصُ بِهِ مَنْ تَخْتَارُ ، وَتَعَلُّقُ الْعَبْدِ بِالْعَطَاءِ  
بَعْدَ السُّؤَالِ حِجَابٌ يَهْدِيهِ لِلْوُقُوفِ عِنْدَ الْآثَارِ .

فَأَدِمْ عَلَيْنَا يَا مُؤَلَّنَا تَجَلِّيَاتِ الْفَضْلِ وَالرَّحْمَةِ ، وَاجْعَلْنَا مَحَلًّا لِإِظْهَارِ مُوَافَقَاتِ الْحِكْمَةِ . وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ تُحِبُّ مَهْمَا قَدَّرْتَ  
عَلَيْنَا ، وَمِنْ عِبَادِكَ الْمُتَعَلِّقِينَ بِكَ مَهْمَا أَجْرَيْتَ إِلَيْنَا . فَمَنْ عَرَفَكَ اسْتَعْنَى عَنْ كُلِّ مَا سِوَاكَ ، وَمَنْ طَلَبَكَ طَوَى جَمِيعَ الْأَفْلاكِ .

(كُتِبَتْ خِلَالَ الرَّحْلَةِ مِنْ إِسْتَنْبُولَ إِلَى لَنْدَرَةِ فِي ٦ ذِي الْقَعْدَةِ ١٤٣٢)